

Teekond isani

Kristiine Kurema, Jäätunud võõras.

Ilmunud aastal 2008, kirjastus Tänapäev.

Teos kirjeldab tänapäeva elu läbi Maria-nimelise tüdruku silmade kelle elu on hakanud viimasel ajal allamäge minema.

Maria oli rõõmus ja seltsiv, kuni ta ema põles sisse tüdruku lapsepõlve koju, kus Maria, ema ja isa olid elanud väga õnneliku perekonnana. Pärast ema kaotust oli tüdruk väga endassehoidev, ta nuttis tihti, ei söönud ega joonud ning ka magamisest ei tulnud midagi välja. Maria suhtlus isaga oli pärast tragöödiat olematu, isa elas linnas ja saatis tüdrukule vaid raha. Maria eest aga hoolitses nende pikaajaline naaber Olga, kes oli Mariale tädi eest. Ka väga hea sõber Joosep ja hiljem ka Andrus olid talle toeks. Kooli alguses sai tüdruk tuttavaks Andrusiga, kellega ta oli ka varem kokku puutunud, kuid see kohtumine oli väga külm ja emotsioonitu, sest tol hetkel keerles Maria peas vaid see, et ta ema enam ei ole. Mõne aja pärast olid Andrus ja Maria väga lähedased ning neist sai paar. Pärast augustis aset leidnud põlengut ei suhelnud isa Mariaga kuni Oktoobri lõpuni, kui ta kutsus tüdruku endaga Pariisi ärireisile. Pariisis olles said isa ja Maria väga hästi läbi, neil oli lõbus ja nad nautisid üksteisega koosveedetud aega, kuni isa teatas, et ta on eluga edasi läinud ja tal on uus naine ning neil on tulemas ka poeg. Tüdruk ei mõistnud, kuidas isa saab armastada kedagi teist peale tema ema ja mis kõige hullem, saada ka temaga lapse. Uudis viis tüdruku rööpast välja ja Urmo ning Maria ei rääkinud üksteisega kaks päeva. Ühel päeval jättis isa tütrele kirja kus ta kirjeldas enda mõtteid ja tundeid ning palus, et Maria temaga räägiks, mitte ei lukustaks end oma tupp. Maria nõustus ning kuulas isa ära, kuid peale seda ei mõistnud ta veel enam, kuidas saab Urmo saada lapse tema klassijuhataja Klaarikaga.

Reisilt tulles oli tüdrukul tunne nagu ta oleks kaotanud põlengus nii ema kui ka isa, aga ta ei julgenud sellest esialgu kellelegi rääkida.

Oma mures sai Maria tuge erinevatel hetkedel nii Olga-tädilt, Andruselt, Joosepilt kui ka haiglas kohatud Sirkkalt, kes kõik andsid võimaluse oma probleemist rääkida. Maria sai toeks olla ka oma sõbrannale Gerdale, kellega oli juhtunud samuti väga hirmus lugu, teda vägistati. Noorte elus leiavad aset küll väga traagilised sündmused, kuid nad suudavad neist pika peale üle saada, kuna oskavad õigel ajal oma probleemidest rääkida.

Teos on täis küll palju negatiivseid mõtteid ja tundeid, kuid õpetab lugejale, et igast olukorrast on alati väljapääs olemas, peab olema vaid julgust, tuge, tahtejõudu ja järjekindlust, et probleemile otsa vaadata.

Mulle pakkus see teos väga palju emotsioone, mida ma tunnetasin kui enda omi. Tundsin, et raamatu mõte on selgelt ja emotsionaalselt edasi antud ja pakub kindlasti igale lugejale tohutult palju elamusi. Teose optimistlik lõpp võiks minu arvates pakkuda toetust probleemsetele noortele. Nagu ka raamatu mõte on selle sisu tabavalt ja arusaadavalt edasi antud. Sellele aitab kaasa ka noortepärane tegelaskõne.

Raamatut võivad lugeda igas vanuses inimesed, kuid soovitan seda eelkõige noortele, kes häbenevad enda probleeme ja ei oska kusagilt tuge otsida.

Kerli Tammeväli, Rapla Ühisgümnaasium, 8.B, kerksukas@hotmail.ee, juhendaja Koidula Takk.